

i høj Grad usikkert, hvor mange Millioner Kommunerne skal bruge, og derfor mener vi, at en Lovgivning af denne Art rettest bør gælde foreløbig for et Aar, idet man saa vil faa Lejlighed til at se, hvad Vejjudgifterne egentlig andrager, og paa den anden Side, hvad den nye Automobilskat vil give. Det er altsaa det Standpunkt, som vi fra vor Side ønsker at gaa ind for.

Saa kommer imidlertid det andet Spørgsmaal: om man for Aaret 1927—28 ligefrem skal overføre Motoromsætnings-skattens Provenu, eller man skal gaa den Vej at overføre et eller andet fast Beløb, som nogenlunde vilde være det samme som det. Motoromsætningskatten kan antages at ville give. Angaaende dette Spørgsmaal er Meningerne i mit Parti delte.

Jeg for mit Vedkommende vil helst have, at Staten holder sin Sti ren ved ikke at overføre Skatter, som efter min Opfattelse retteligen skal og bør blive hos Staten, f. Eks. en Luksusskat som den, der her er Tale om, men lader den blive hos Staten og i Stedet for overfører fra Statens Formue nogenlunde det samme Beløb. Man kan sige, at enten man gør det ene eller det andet, vil det i Praksis for det paagældende Aar ikke have nogen stor Betydning, og jeg kan ogsaa meget vel forstaa, at man kan nære en vis Betænkelse ved den af mig foreslaaede Vej, at overføre et Millionbeløb paa rundt regnet 6 Mill. Kr. til Kommunerne. Dette er vel egentlig det, som oprindeligt var Venstres Tanke, idet Partiet vil overføre et eller andet Millionbeløb til Kommunerne, selv om dette Millionbeløb er fikseret gennem det, som denne Skat skulde give. Ved den af mig foreslaaede Fremgangsmaade, at Beløbet skal overføres fra Statens Formueside, mener jeg at have en vis Sikkerhed for, at man ikke eventuelt senere finder paa at udskrive Skatter til Dækning af det overførte Beløb.

Jeg personlig vilde altsaa foretrække — og jeg har i hvert Fald ikke ubetydelig Tilslutning indenfor mit Parti —, at man fikserede Beløbet for et Aar for at se, hvorledes det hele udvikler sig, om det overhovedet er nødvendigt for at dække Sliddet at give Kommunerne mere, end de faar gennem den Skattelov, der, som sagt, snart maa antages at være vedtaget. Helt afgørende kan det dog ikke for mig være, om man vælger den her foreslaaede Fremgangsmaade, at overføre Motoromsætningskatten til Kommunerne for et enkelt Aar; men jeg kan ikke nægte, at jeg vilde beklage, om man overførte, om jeg saa maa sige, denne Skat i fast Regning til Kommunerne,

idet jeg af mange Grunde maa anse dette for uheldigt, ikke mindst af den Grund, at man saa for altid vil have givet Afkald paa herigennem at have en Hjælp til ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden, hvad jeg i høj Grad mener kan være uheldigt for Staten, ikke mindst med Henblik paa, at man inden alt for længe kan vente optaget et meget stort Millionbeløb til Dækning af Landmandsbankens Gæld. Jeg vilde i og for sig mene, at det, hvis man vil have en bestemt Anvendelse for disse 5—6—7 Mill. Kr., som Motoromsætningskatten antages at ville give, efter alt foreliggende vil være meget mere rationelt at anvende dem til Afdrag paa det Engagement, vi har i Landmandsbanken, end til det, der her er Tale om. Jeg vilde derfor meget beklage — meget er maaske et stærkt Udtryk, men jeg vilde i alt Fald beklage —, hvis Lovforslaget skulde blive vedtaget uforandret, hvorved Motoromsætningskatten permanent overføres til Kommunerne, hvor jeg, som allerede angivet, mener den aldeles ikke hører hjemme.

Om Detailler finder jeg ikke synderlig Grund til at udtale mig ret meget. Jeg hilser med Tilfredshed, at Karosseriafgiften er formindsket, selv om jeg kunde have ønsket, at den var blevet endnu mindre. Jeg kan ogsaa hilse med absolut Tilfredshed, at Automobilet, der bruges til Handelsrejsende, i højere Grad end nu kan komme ind under Begrebet Lastautomobiler, saaledes at der ikke skal betales Omsætningssskat af dem. Men dette er jo, naar alt kommer til alt, kun Detailler. Hvad der er mere afgørende for mig, er det statsfinansielle, at man ikke kommer ind paa Former for Ydelse af Hjælp, som er uheldige. Jeg vil altsaa haabe, at man vil gaa med til et Forsøgsaar for at se dels, hvad Kommunerne Udgifter bliver ved Bilerne, og dels faa konstateret, hvor meget den nye Automobillov vil give. Først da kan der efter min Mening være noget virkeligt Grundlag for en fast Lovgivning paa dette Omraade.

Holdgaard: Mit Parti er villigt til en Forhandling om de her foreslaaede Ændringer, men jeg ønsker straks at sige, at vi ikke ønsker, at denne Beskatning, som vi nu har haft i nogle Aar, skal blive et fast Led i vor Skattelovgivning. Derfor er jeg enig med den ærede sidste Taler, Hr. Korsgaard, i, at det vil være praktisk at tidsbegrænse Loven f. Eks. til et Aar eller to. Udviklingen er jo gaaet i den Retning, at Automobilet mere og mere betragtes som virkelig Nyttetbefordring og ikke nær